

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ČERVEN 2022

Zveme všechny na Noc kostelů 10. června.

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci, v květnu jsme si u příležitosti svátku svatého Jana Nepomuckého při pobožnosti u kaple na Mrštíkově náměstí v Hejčíně, která je mu zasvěcena, četli zajímavé (aspoň pro mne) svědectví o tom, že tento světec byl vzýván také jako ochránce cti a dobrého jména.

Protože mne tato myšlenka hodně zaujala, dovolím si vám ocitovat slova dominikána P. Reginalda Dacíka k tomuto tématu, která jsem objevil až následně. (Jen doplním pro lepší pochopení návaznosti, že v jeho knize předchází tomuto textu kapitola o krádeži.)

Odcizit možno nejen věc hmotnou a viditelnou, nýbrž také čest a dobré jméno, pokoj duše a dobré soužití s přáteli, neboť nejsou jen statky hmotné, jsou také statky duchovní. A jen člověk oddaný zcela hmotě dá přednost prvním před druhými, tělu před duší a penězům před ctí, dobrým jménem a pokojem duše. Každý člověk má přirozené právo na čest a dobré jméno, jestliže se nějakým způsobem o toto právo sám nepřipravil. O každém člověku máme smýšlet dobře, každého máme pokládat za dobrého, dokud se nedokáže opak. To je zásada, z níž musí vycházet každý vztah jednoho k druhému. Dobrá pověst je člověku nutná a bez ní se stává jeho život po lec-které stránce nemožný. Stane-li se kdo bezectným, od koho může očekávat důvěru? Pozbude-li kdo dobrou pověst, byla-li mu neprávem vzata, jakou autoritu, vážnost a úctu bude mít u těch, u nichž ji nutně potřebuje? Dobrá pověst náleží mezi statky člověka, jejichž hodnota je mnohem vyšší než hodnota peněz a hodnota bohatství. A proto skutek, kterým někdo připravuje bližního o tyto duchovní statky, je sám sebou mnohem horší než obyčejná krádež, kterou ho zbavuje statků hmotných. „Lepší jest jméno dobré než bohatství mnohá,“ čtete v knize

Přísloví 22,1. A sv. Tomáš Akvinský k tomu dodává: „A proto nactiutrhání podle svého rodu jest větší hřích než krádež.“

Citovaná kniha *Mravouka* vyšla v Olomouci v roce 1946. Ale podle mého soudu se tu píše výstižně o něčem, co je velmi aktuální i v současnosti. Respektování zmíněných zásad trvale představuje jednu z mnoha podob, jimiž naplňujeme Boží přikázání: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“

Přeji vám požehnaný měsíc červen a těším se na setkání s vámi – mimo bohoslužby – při farním guláš!

P. Gorazd

ZPRÁVY Z RAD NAŠICH FARNOSTÍ

Ekonomická rada farnosti Hejčín se v posledních měsících zabývala vypracováním finančního plánu farnosti, abychom měli systematičtější přehled o příjmech a výdajích farnosti a abychom mohli lépe plánovat mimořádné výdaje, související s opravami kostela. Spolu s technickým administrátorem olomouckého děkanátu Jaroslavem Hutem rada hledá dostupné dotační tituly, s pomocí nichž by se konkrétní opravy mohly uskutečnit. Začátkem června společně projdeme kostel a jeho okolí, abychom posoudili jednotlivé potřebné opravy a jejich důležitost. Z toho všeho vyplyne pořadí, v jakém budou opravy uskutečňovány. Kromě toho rada přebírá starost o budoucnost domku, který farnosti darovala paní učitelka Blanka Gottliebová.

Ekonomická rada farnosti Horka projednala různé jednotlivosti související s bydlením podnájemníků na faře a průběh prací při opravě zahradního skladu – farní místnosti. Zvažujeme možnost opravy kaple a kamenného kříže v Sedlisku a tzv. Gazdova kříže – v součinnosti s obecním úřadem. Po skončení rekonstrukce fary zůstaly farnosti menší půjčky, které teď bude

farnost postupně vracet. Dohodli jsme se, jak budeme v té věci postupovat.

Pastorační rada farnosti Horka se naposledy sešla 3. května, tedy už vlastně po skončení jejího oficiálního funkčního období (trvalo do 29. dubna). Projednali jsme především podrobnosti příprav akcí, které jsou před námi: Den pro farnost, Noc kostelů, první svaté přijímání, oslava výročí posvěcení kostela. Využívám této příležitosti a znovu děkuji všem členům pastorační rady za jejich obětavou službu farnosti a harmonickou spolupráci. Pán Bůh to odplatí hojným požehnáním jim i jejich rodinám!

Volby do nové pastorační rady farnosti Horka se uskuteční v neděli 5. června. Podle stanov pastoračních rad má nová pastorační rada povinnost se sejít do jednoho měsíce od voleb. Pokusíme se tuto povinnost splnit ještě před začátkem období prázdnin.

P. Gorazd, O.Carm.

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY HEJČÍN

Na programu jednání pastorační rady 10. května 2022 bylo:

Příprava oslav 90. výročí hejčínského kostela (organizace, celebrant, hudba, přednáška, pohoštění, propagace).

Noc kostelů (program pro děti i dospělé, bannery s informacemi o kostelu, modlitby, písně chval, káva před kostelem, oslovení farníků se spoluorganizací)

Společné farní foto po hlavní mši svaté 19. června.

Dále příprava a organizace **farního guláše** 19. června (jídlo, pití, lavičky, stany, tombola, ozvučení, program pro děti).

Setkání synodálních skupinek.

Podnět od farníků, **aby byly slyšet přímlyvy.**

O všem výše uvedeném se postupně podrobněji dočtete v tomto nebo některém dalším čísle Hejčínského oka nebo uslyšíte v ohláškách.

Chcete-li se zapojit do jednotlivých činností nebo organizace, obraťte se, prosíme:

- Organizace Noci kostelů – na Helenu Mikuškovou.
- Farní guláš – na celou pastorační radu.
- Farní kafe – na Vojtěcha Černého.
- Cherubínek – na Lenku Nejeschlebovou.

Za každou nabídnutou spolupráci a pomoc budeme rádi.

Termín příštího setkání pastorační rady je 14. června 2022 v 19.15 hodin.

Pokud máte nějaké podněty nebo dotazy, předejte je některému z členů pastorační rady. Děkujeme!

(Členové: P. Gorazd, Jana Werdichová, Helena Mikušková, Vojtěch Černý, Oldřich Chytilík, David Coufal, Lenka Nejeschlebová a sestra Klára, OSU.)

Lenka Nejeschlebová

BRATR DOMINIK V ŘÍMĚ

POUŤ DO ŘÍMA U PŘÍLEŽITOSTI KANONIZACE BLAHOSLAVENÉHO TITA BRANDSMY

Byl jsem požádán, jestli bych něco málo nenapsal o pouti do Říma, kterou jsme společně s menší skupinkou karmelských terciářů a P. Janem Fatkou, O.Carm., mohli vykonat a prožít během nedávného víkendu v polovině měsíce května.

Musím se přiznat, že před pár měsíci, když jsem byl ještě v Irsku a začalo se mluvit o možném čase kanonizace bl. Tita Brandsmy, byl jsem rozhodnut, že požádám představené, až ten čas nastane, jestli bych mohl jet do Říma. A nakonec to skutečně vyšlo, a dokonce dřív, než jsem očekával.

Pouť byla pro nás velmi intenzivní, jak co do množství navštívených míst, tak také pro mě osobně z hlediska setkání s bratřími karmelitány z celého světa.

Měli jsme možnost navštívit mnoho různých římských kostelů a bazilik, které jsou vždy něčím velmi výjimečné. Abychom vykompenzovali alespoň trochu to, že jsme do Říma přiletěli letadlem, tak jsme většinu míst navštěvovali pěšky. (*úsměv*)

Jako první jsme v pátek navštívili baziliku Svatého Kříže v Jeruzalémě, ve které se podle tradice uchovávají ostatky svatého Kříže přivezené do Říma císařovnou Helenou. Zde, v tomto někdejší titulárním kostele kardinála Vlka, jsme také slavili první mši svatou. (viz foto 1) V týž den jsme pak navštívili ještě baziliku sv. Vavřince, ve které jsou uloženy ostatky tohoto mučedníka, a v závěru dne jsme ještě stihli navštívit titulární kostel kardinála Duky, sv. Marcellina a Petra, který se nacházel neda-leko našeho ubytování.

V sobotu jsme měli opět nabitý program s tím, že jsme měli společnou mši svatou hned ráno v jedné z bočních kaplí v překrásné bazilice Santa Maria Maggiore. Poté jsme se vydali směrem na karmelskou kurii, u které je kostel sv. Martina a Silvestra. Toto místo jsme měli čas si důkladně prohlédnout i s výkladem, který

*P. Jan Fatka slouží mši svatou
v kryptě baziliky Svatého Kříže v Jeruzalémě*

Setkání v karmelském kostele San Martino s br. Albertem z Peru, který byl v noviciátě ve španělské Salamance rok přede mnou

mluvu bl. Tita Brandsmy vyléčen z těžké rakoviny, kterou trpěl a vydal o tom svědectví.

A konečně přišla neděle, den Páně, a slavnostní mše svatá, které předsedal papež František na náměstí Svatého Petra.

Malá vsuvka: Musím se přiznat, že jsem byl velmi rád za to, že slavnostní plášť s kapucí, který jako karmelitáni nosíme, má bílou barvu, protože v ten den bylo velké horko a krásně modrá obloha. (viz foto 4)

byl velmi zajímavý. Zde jsem také potkal mnoho známých bratří karmelitánů, především ze španělsky mluvících zemí. (viz foto 2) Také jsme navštívili ještě před obědem kostel sv. Praxedy, v jehož sousedství stojí klášter, kde za svých cest do Říma pobývali sv. Cyril a Metoděj. Odpoledne a večer jsme se pak rozdrobili na menší skupinky a vydali se různými cestami, abychom se společně opět sešli i se všemi karmelitány z celého světa, kteří přicestovali do Říma, v bazilice sv. Pavla za hradbami a mohli slavit mši svatou a vigilií jako přípravu na nedělní svatořečení. (viz foto 3) Tato společná mše svatá byla hlubokým duchovním zážitkem. Pro mě osobně pak velmi silným momentem bylo, když před nás všechny předstoupil během slavení vigilie karmelitán a kněz, který byl na pří-

Před vigilií s ostatky bl .Tita Brandsmy

Celá mše svatá byla velmi krásná hloubkou slavení a krásnou liturgií, slavenou v radosti nad Boží velikostí, která se projevuje zde na zemi a kterou on sám, náš Pán, zve ke svatosti. Papež František opět zmínil, že ke svatosti jsme povoláni všichni. Byl jsem, pokud se to tak dá říci, „správně hrdý“ na to, že právě bl. Titus byl toho dne svatořečen a že kromě dalších devíti světců a světic je to právě on, který vydal svědectví o našem Pánu až do krajnosti tím, jak žil a pak i zemřel během 2. světové války v koncentračním táboře v Dachau.

Nakonec chci zmínit dva důležité aspekty této poutě do Říma, tedy vlastně tři. Mohli jsme cestovat ve společenství a pak také

*Společně s karmelskými terciáři z Česka,
připraveni na slavení mše svaté na náměstí Sv. Petra*

vytvořit jedno veliké společenství bratří a sester Karmelu, které se společně radovalo, že někdo z jeho středu byl svatořečen. Toto jsme také mohli slavit s celou církví, a to je nesmírně důležité, že totiž nejsme ve víře sami, ale žijeme ji ve společenství. A třetím a posledním bodem bylo pro mě setkání s bratřími a sestrami, které jsem poznal už dříve, a nové setkání napříč „celým světem“, která mi opět připomněla, že sice jsme z různých kontinentů a míst navzájem vzdálených a mluvíme různými jazyky, ale že srdce Karmelu a život pod ochranou škapulíře naší Matky Panny Marie je inspirující nejen pro řeholníky a řeholnice,

ale pro lidi všech stavů a povolání na celém světě. (viz foto 5)
A za to všechno buď našemu Bohu díky.

Svatý Tite Brandsmo, oroduj za nás!

br. Dominik Smeja, O.Carm.

P. S.: Poslední bod, který jsem zapomněl: měl jsme možnost vidět papeže Františka velmi zblízka.

*Společné foto s našim terciářem panem Rostislavem Kudlou
a skupinou karmelských terciářů z Florencie*

**„MODLITBA NENÍ OÁZOU NA POUŠTI
ŽIVOTA, JE ŽIVOT SÁM.“**

(sv. Titus Brandsma)

TAJEMNÝ MUŽ ŽIJÍCÍ V BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI

V březnu oslavil své 60. narozeniny jeden z hejčínských farníků, jehož tvář snad všichni dobře znají – Ladislav Šnevajs. Abychom poznali lépe i jeho osobnost, položili jsme mu pár otázek.

Jelikož mnozí o tobě toho moc nevíme, tak nám nejprve sděl pár podstatných údajů o sobě. Takové stručné curriculum vitae...

Nerad o sobě mluvím a mám rád tajemno, takže toho ze mě moc nevytáhneš. (úsměv) Narodil jsem se v olomoucké porodnici „císařským řezem“ jako třetí neplánované dítě. Mamince už bylo 42 roků a v podstatě to, že jsem přišel na svět, byl velký zázrak a od té doby se neplánované zázraky táhnou celým mým životem.

Tvá katolická víra – je to rodinné dědictví, nebo jsi k ní dospěl až během svého života?

Na ten okamžik, kdy jsem uvěřil, si vzpomínám docela přesně. Jako sedmák jsem chodíval ráno na 6.00 ministrvat ke Svatému Michalovi. Byly tam dvě mše – v 6.00 česká a v 6.30 latinská. Vždycky v 5.30 jsem musel vyjít z domu a v 5.50 jsem byl v sakristii. Těch 20 minut cesty jsem se modlil nebo přemýšlel. Byl podzim, teprve se rozednívalo, všude okolo ztichlé město a najednou se mi vynořila otázka: Proč se tu plahočíš, zatímco tví kamarádi ze školy ještě spí? Netrvalo to dlouho a odpověděl jsem: „Protože v tebe, Bože, věřím, jen s tebou budu šťastný a můj život bude mít smysl.“ Myslím, že od té doby jsem bral víru vážně a Boha jako mocného kamaráda, otce a zachránce v mých slabostech.

Kdo je tvým lidským vzorem a kdo mezi světci?

Nemám lidský vzor. Jako kluk jsem obdivoval svého otce. Ze světců mám rád Matku Terezu, Dona Boska a Františka Saleského.

Vaše rodina je poměrně početná: Jak vidíš poslání křesťanské rodiny v dnešním světě?

Máme s Evou pět dětí a jsem za to rád a vděčný. Každé dítě bylo pro nás překvapením a požehnáním. Každé dítě je jiné. Každým dítětem k nám Bůh promlouvá jinou řečí. Teprve nyní si uvědomuji chyby, které jsme ve výchově dělali. Uvědomuji si, jak moc se v dětech odrážíme přesně my sami a naše vztahy. Myslím, že rodina je takovým protipólem společenského života. Zatímco život venku ovlivňují politici, byznysmeni a momentální módní trendy, tak rodina je strážcem a prostorem pro žití evangelia v podstatě nezávisle na vnějším světě. Teď jsem se do toho trochu zamotal, ale chci říct, že zatímco se spousta věcí relativizuje (možná právem, to nechci posuzovat), tak to, že se do sebe dva lidi zamilují a mají spolu děti, které mají také rádi, je něco, co by mělo fungovat stále. Tak to Bůh stvořil a je to dobré! Mám radost, když vidím kolem sebe rodiny, které to potvrzují.

Hejčínská farnost ti, nemýlím-li se, vděčí za pomoc při získávání dotací na opravy kostela apod. Je tomu tak? Co si myslíš obecně o propojení svého zaměstnání a práce (pomoci) pro farnost?

V roce 2006 až 2018 jsem se „zázrakem“ stal náměstkem olomouckého primátora a mimo jiné jsem měl na starosti památky. Na opravě hejčínského kostela velkou zásluhu nemám, byla to rozběhnutá věc, kam stačilo přisypat trochu peněz. Navíc jsem přesvědčen, že to hlavní, jak by měl křesťan svědčit o Kristu, pokud je v politice, nejsou hmotné záležitosti, ale vnášení Boží lásky do mezilidských vztahů. Umět rozhodovat v souladu s Božím stvořitelem záměrem a dívat se na vše z pohledu věčnosti. Zda to, co děláme, obstojí v „hodině pravdy“ před posledním soudem.

Skaut, politik, chovatel domácích zvířat, lektor ... co ještě všechno jsi? A co z toho tě charakterizuje nejvíce?

Ano, všechny ty role jsem si vyzkoušel. Jsem tak trochu teatrální typ a rád se stylizuji do různých podob. Jako dítě jsem se rád a pro pobavení publika převlékal za holku... Můj taťka a brácha pracovali na dráze. Když to na mě přišlo, tak jsem si oblékl nádražáckou uniformu a šel s bráchou řídit lokomotivu. Chováme kozu, ovce a slepice, pěstujeme zeleninu a ovoce, hraji si tedy na sedláka ve městě a snažím se být co nejméně závislý na venkovním světě.

Momentálně mám velký sen: chtěl bych se převléci za muslima a navštívit mešitu al-Aksá na Chrámové hoře v Jeruzalémě – místo, kde podle tradice byl Abrahám odhodlán obětovat svého jediného syna Izáka. To místo mě fascinuje, ale bohužel přímo k hoře do mešity mohou vstoupit jen pravověrní muslimové.

Nedávno jsi začal hrát novou roli ředitele Hřbitovů města Olomouce, co tě k tomu vedlo?

Možná je to věkem, ale uvědomil jsem si, jak je důležité odejít z tohoto světa důstojně a smířený se světem a svými blízkými. Hřbitov je místo, kde se tak napůl ocitáš v jiném světě. Uvědomíš si, jak moc je spousta věcí, za kterými ses plahočil, nedůležitá a pomíjívá. Všichni jsme díky Adamovi a Evě odsouzeni k smrti, naše těla se změní v prach, všichni jsme si v tomto rovni. A co

naše duše? Okamžik smrti je zkouškou naší víry. Obstojíme? Nikdo si asi nejsme úplně jistí – a můžeme se na smrt nějak připravit? To jsou otázky, které se mi teď honí hlavou. Chtěl bych, aby atmosféra olomouckých hřbitovů přispěla k pochopení a správnému prožití odchodu z tohoto světa a všeho, co s tím souvisí. Je to podobné jako v těhotenství a v porodnicích – prožíváme lidskou proměnu, ale opačným směrem.

Proč zrovna je tvůj domovskou farností ta hejčínská?

Může za to nejmladší syn Richard. Když byl v takovém tom zlobivém věku kolem 10 let, tak jsme jednou zašli do naší farnosti a Říša se na první pohled (poslech) zamiloval do Cherubínka. Do té doby jsme chodili ke Svatému Michalovi, tam jsme měli svatbu, byly tam pokřtěny všechny naše děti i manželka... Svatý Michal je ale stále můj oblíbený chrám a jsem rád, že se konečně blíží okamžik, kdy se jeho interiér

zaskví v plné kráse – moc děkuji všem, kteří se o to zasloužili. Svatý Cyril a Metoděj je ale blíž našemu bydlišti než Svatý Michal a jsme tomu rádi.

Je něco, co bys přál speciálně hejčínské farnosti? Co by podle tebe k tomu bylo potřeba udělat?

Přál bych otevřenost darům Ducha Svatého. Obdivuji rozmanitost, s jakou jsme byli stvořeni, a zároveň vidím, jak je pro někoho těžké být součástí společenství, kde nám někdo není sympatický nebo nás přímo irituje svým chováním, řečí, skutky... Ať naše farnost dokáže žít tak, jak to dokázali první křesťané. Ve Skutcích čteme: „Hled'te, jak se milují ...“

A ještě jedna předprázdninová otázka: Co bys nám ze svých cestovatelských zkušeností doporučil navštívit?

Před dvěma lety byla naše dcera na půl roku studovat v Izraeli, jeli jsme s částí rodiny za ní. Moc každému přeji, aby mohl navštívit ta místa, o kterých čteme v Bibli. Mám pocit, že to pomohlo mé víře. Je taková reálnější, skutečnější a méně naivní.

Děkuji za rozhovor. Dodatečně ti jménem našich farníků blahopřejeme ke krásnému životnímu jubileu, ať ti Pán Bůh stále žehná. Jsme rádi, že jsi nám nakonec o sobě řekl toho tolik...

Připravil Daniel Dehner

NA VELEHRAD HOJNĚJI V KROJÍCH

Otiskujeme pro čtenáře Hejčínského oka dopis, kterým se naši otcové biskupové letos obrátili na duchovní správce farností olomoucké arcidiecéze. A protože víme, že kroj má v naší farnosti Jana Werdichová (a snad i někdo další, ale o tom nevíme), poprosili jsme ji o několik vět k tomuto tématu.

POZVÁNKA NA CELONÁRODNÍ POUŤ NA VELEHRADĚ

Vážený otče, milý bratře,

dovolujeme si Vás a Vaši farnost pozvat na Národní pouť na Velehradě 5. července 2022 – jejímž hlavním tématem je podpora rodiny a v dnešní době zvláště modlitba za mír a ukončení války na Ukrajině.

Zveme Vás všechny, kteří toužíte po míru a pokoji.

Zveme taky Vás, kteří usilujete o zachovávání našich národních tradic a jste ochotni přijít podpořit tuto letošní národní pouť ve vašem tradičním kroji.

Rádi bychom tak ještě více prohloubili tradici našich předků, kteří v minulosti putovali na toto naše národní moravské poutní

místo v kroji, aby ukázali jeho jedinečnost. Zároveň chceme připomenout i jednoho z hlavních obnovitelů tohoto místa – služebníka Božího, olomouckého arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana.

Pro ty z Vás, kteří se rozhodnete přijet na Velehrad v kroji, bude připraveno místo na převlečení a zajištěno přední místo před tribunou, kam se krojovaní společně s hudbou přesunou v organizovaném průvodu.

Mši svatou bude doprovázet velká dechová hudba, která je složena z muzikantů ze všech regionů naší země.

Bližší formace získáte na webu Národní pouti www.velehrad.eu. Zájemci, kteří budou chtít přijít v kroji, vyplní jednoduchý formulář, kterým se přihlásí, a následně obdrží všechny důležité organizační pokyny.

Hlavním celebrantem mše svaté bude kardinál Michael Czer-ny z Říma, který se narodil v Brně a je jedním z nejbližších spolupracovníků papeže Františka.

Mši svatou přenáší v přímém přenosu Česká televize.

Na Vás kněze, se obracíme s prosbou, abyste tlumočili naše pozvání ve Vašich farnostech a vyslali své krojované, aby bylo zastoupeno co nejvíce farností a obcí.

Těšíme se na setkání s Vámi.

Vaši biskupové z Olomouce a organizátoři poutě

O KROJÍCH

Jak vznikly kroje a kdy se používaly?

Nejprve bych chtěla podotknout, že nejsem odborník na kroje. Můj zájem o kroje vzbudila kniha, která se mi dostala do rukou (*Lidové umění* – Haná, J. R. Bečák), a fakt, že se mi kroje líbí.

Lidový kroj byl dvojitý – všední a sváteční. Všední vznikl z praktické potřeby a má mnoho podob. Většinou je z materiálů, které si lidé sami vytvořili. Sváteční byl zhotovován pro výjimečné příležitosti a byl z kvalitnějších materiálů. Dívky si kroje šily samy (i když to tak nevypadá, samotný střih dívčího kroje je velice jednoduchý) a zdokonalovaly se tím v ručních pracích. Sváteční

kroje byly bohaté i na výšivky, které mají svá pravidla. Toto je ale velice široké téma a liší se i od vesnice k vesnici. Již Štěpán Šafránek ve filmu *Jak básníci přicházejí o iluze* vysvětluje půvabným způsobem vznik a důvod krojů – každá vesnice měla svůj a tak mladí lidé měli přehled, že nejsou příbuzní z jedné vesnice.

V dnešní době jsou nejvíce k vidění kroje dívčí (i když je nosí mnohdy zralé ženy). Je to tím, že se dívčí zachovaly. Na svatbu měla dívka nové ošacení – kroj vdané ženy. V tomto byla potom i pohřbena. Proto na půdách v truhlách nacházíme uschované vzpomínky na mládí...

Proč kroje i do kostela?

Právě proto, že je to sváteční příležitost a do kostela chodili lidé vždy oblečení – moje babička by řekla „jako z cukru“.

Jaký význam mají dnes?

Dnes jsou kroje vidět jen málokdy. Ale je to připomínka naší minulosti a určité národní hrdosti. Naši předci byli velmi šikovní a houževnatí. Budme tedy i my, ať naši potomci mají „co nachezēt v truhlách“.

Jana Werdichová

PŘEDNÁŠKA S CYRILOMETODĚJSKOU TEMATIKOU

Přednášející Doc. Mgr. Miroslav Vepřek, Ph.D., pro náš farní zpravodaj připravil krátkou anotaci své přednášky. A P. Gorazd mu položil k tématu pár otázek.

Anotace:

Staroslověnské paraliturgické texty, tedy modlitby, hymny a písně, jež nejsou přímou součástí liturgie, představují pozoruhodné památky z doby počátků křesťanství na českém území. Pozornost si zasluhují z mnoha ohledů, neboť svědčí o prorůstání

slovanské kultury do širšího povědomí, o zapojení staroslověnské vzdělanosti do obecnějšího rámce západokřesťanské tradice raně středověké Evropy (částečně též reflektují prvky východokřesťanské) a v neposlední řadě o realitě tehdejšího duchovního života. Představeny budou zejména tyto památky – *Modlitba proti d'áblovi* (zřejmě již velkomoravského původu), *Modlitba sv. Řehoře*, *Modlitba vyznání hříchů*, *Modlitba ke sv. Trojici* a hymnus *Hospodine, pomiluj ny*, a to z hlediska jazykového i obsahového.

Zvolil jste pro svou přednášku 5. července v Hejčíně název: „Za co se modlili a z čeho se vyznávali naši předkové – nad staroslověnskými paraliturgickými památkami českého původu“. Co bližšího si pod tím můžeme představit?

Staroslověnské písemnictví – případně i jeho mladší jazyková podoba, kterou označujeme jako církevní slovanštinu – představuje žánrově různorodý soubor textů, originálních i přeložených (většinou z řečtiny, částečně z latiny). Pokud chceme sledovat, jak tato křesťanská kultura pronikala mezi širší vrstvy, jeví se jako nejlepší zkoumat paraliturgické texty – tedy texty modliteb a hymnů. Pro přednášku jsem vybral několik modliteb, jimiž se delší dobu odborně zabývám. Jsou zajímavé nejen obsahem – najdeme tam např. litanie k uctívaným světcům, vyznání nejrůznějších hříchů, odkazy na „populární“ biblické pasáže –, ale také tím, že jejich vznik je spojen s velkomoravským prostředím (u *Modlitby proti d'áblovi* se dokonce důvodně zvažuje autorství sv. Metoděje) či s obdobím staroslověnské kultury v přemyslovských Čechách 10. a 11. století. Můžeme tak opravdu nahlédnout do duchovního bohatství našich přímých předků. V přednášce budou obsaženy i ukázky z těchto modliteb, a to ve staroslověnském originále i v českém překladu.

Jak dlouho se tímto tématem zabýváte a co vás na něm těší?

Staroslověnštinou jako takovou se zabývám od dob svých univerzitních studií, konkrétně těmi modlitbami potom něco přes patnáct let. Nejpodrobněji jsem se věnoval *Modlitbě sv. Řehoře* a *Modlitbě vyznání hříchů*, o nichž jsem také v roce 2013 vydal monografii. Líbí se mi, že toto téma vyžaduje komplexní filologický přístup, to znamená nejen rozbor jazyka, ale i hledání případných cizojazyčných originálů, obsahovou, teologickou i věcnou analýzu, a pak hlavně řešení otázky doby a místa vzniku prvotního textu, neboť tyto texty se zachovaly pouze v mladších opisech v různých slovanských prostředích (i v geograficky neslovanských, dokonce třeba v knihovně kláštera sv. Kateřiny na Sinaji). Někdy to dokonce připomíná i detektivní práci, při níž badatel využívá všech možných indicií a znalostí. A ještě mě velmi těší, že takovýto výzkum není stále u konce, např. letos při virtuálním prohledávání digitálních archivů se mi podařilo soubor rukopisných verzí modliteb rozšířit o další, takže chystám další odborná pojednání.

Jaké návazné otázky nebo jaká témata pro další výzkum se podle vás k tomu nabízejí do budoucna?

Částečně odpovídám v předchozí reakci, určitě je to pořád základní výzkum, např. v ruských knihovnách stále zůstává velké množství neprobádaných staroslověnských a církevně-slovanských rukopisů, které mohou obsahovat zajímavé texty, a to i takové, které původně vznikly na českém území. V současnosti je samozřejmě takovýto výzkum nesmírně komplikovaný, ale naštěstí i v Rusku postupuje digitalizace archivů a řada cenných zdrojů je volně přístupná na internetu. Vedle toho stále nebyla dořešena otázka rozšíření a úlohy staroslověnštiny v Čechách (a na Moravě) v 10. a 11. století. Zde se například chystám ještě podrobněji se věnovat penitenciálu z tohoto období. Penitenciál – jednoduše řečeno příručka pro zpovědníky, jaké mají udělovat pokání za konkrétní hříchy, totiž svědčí

o tom, že staroslověnština byla užívána v pastorační praxi, dokonce zřejmě musela existovat i určitá skupina kněží, kteří neuměli dobře latinsky, protože jinak by nebylo zapotřebí pořizovat překlad takového textu. A stálou pozornost si také zaslouží liturgické dílo cyrilometodějské a na něj navazující počiny, jako je třeba *Hlaholský misál* prof. Vojtěcha Tkadlčíka. Osobně bych se velmi rád dočkal toho, že v trochu hojnější míře uslyšíme liturgickou staroslověnštinu při slavnostních bohoslužbách.

Za odpovědi na otázky děkuje P. Gorazd

Z FARNÍ KNIHOVNY

Vážení farníci,

mnozí vnímáme, jak cenná jsou pro nás slova, která zazní během mše svaté. Bohoslužebné texty, evangelia, promluva kněze... Sytí naši duši. Vnímavost člověka pro duchovní věci posiluje duchovní slovo a také četba. Momenty zklidnění, v této době tak vzácné, při četbě knihy umocňují vnímání textu, který čteme. V rytmu běžného života si těžko nacházíme čas pro četbu, blíží se však léto a s ním i volné dny dovolené a prázdnin. Co takhle přibalit si s sebou nějaké duchovní slovo nebo i běžný příběh pro sebe a pro děti, aby nás provázely a obohatily náš všední den?

Tentokrát myslím s výběrem knih na malé čtenáře, kteří toužebně vyhlíží prázdniny. Tituly četby pro děti jsou v elektronickém seznamu knihovny zvýrazněny, aby byly na první pohled viditelné.

Odkaz na farní knihovnu najdete na webových stránkách farnosti **www.farnost-olomouc-hejcin.cz** ---> ZE ŽIVOTA FARNOSTI ---> FARNÍ KNIHOVNA.

Klemens Tillmann

Per • Příběh jednoho chlapce

Malice cyrilometodějská, 2014, 54 stran

(Řada XS, č. 163), pro věk asi od 10 let

Útlá knížka obsahuje poutavý dobrodružný příběh dospívajícího chlapce odehrávající se ve 30. letech minulého století. Přes odpor svého otce se Per rozhodl pro křesťanskou víru. Ne-

vůlné prostředí rodiny přiměje Pera k odvážnému kroku – k útěku na loď a na cestu do neznáma. Ideální prázdninové čtení...

Marie Holková

Čao, Niku

Fibox Třebíč, 1996, 246 stran

Pro věk asi od 10 let

Laskavý příběh o Dominiku Saviovi vyrůstajícím v křesťanské rodině v Itálii 19. století. Osudy chlapce, který dále žil ve skupině chlapců Dona Boska, dávají nahlédnout na život tohoto společenství i jednání samotného světce. Dominik Savio, který se od dětství vyznačoval zbožností, se po předčasném odchodu na věčnost stal roku 1954 také oficiálně světcem. Byl ustanoven za patrona ministrantů a mládeže. Trošku rozvláčné, ale poetické vypravování je jako stvořené pro čtení na louce nebo před usnutím.

Ukázku prvních pěti kapitol najdete také na internetu na adrese: knihovna.net/KNIHA/0044_t01.htm.

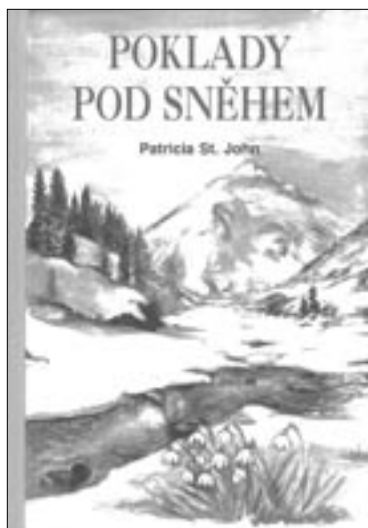
Patricia St. John

Poklady pod sněhem

Samuel, 2009, 202 stran

Pro věk asi od 6 let

Tato kniha patří mezi nejoblíbenější knihy mého dětství. Určitě osloví i holky a kluky dnešní doby. V horské oblasti Švýcarska

daleko od civilizace žije rodina Burnierových. Sedmiletá Annette se snaží nahradit svému narozenému bratříčkovi Danimu zemřelou matku. Dostává se do konfliktu s Lucienem, chlapcem ze sousedství, právě kvůli Danimu. Lucien, opovržený společností za svůj čin, ve snaze napravit svou chybu, se rozhodne k riskantní cestě na lyžích noční krajinou z hor do města. Napínavý příběh ze zasněžených hor vás v letním horku nejen osvěží...

knihovnice Marie

CITÁTY SLAVNÝCH

„Děti moje, vaše srdce je sice malé, ale modlitba ho rozšiřuje a činí ho schopným milovat Boha. Modlitba nám dává předtuchu nebe, sestupuje k nám kousek ráje.“

(sv. Jan Maria Vianney)

„Můj Pane a můj Bože, vezmi mi to, co mě od tebe vzdaluje. Můj Pane a můj Bože, dej mi to, co mě přivádí k tobě. Můj Pane a můj Bože, odpoutej mě od sebe sama, abych ti zcela patřil.“

(sv. Mikuláš z Flüe)

„Jen hřích ničí radost. Svatost a radost patří k sobě!“

(sv. Jan Bosco)

„Každý pokrok v lásce je krokem k Bohu.“ *(Michel Quist)*

„Mnoho koná, kdo koná, co má konat. Nic nedělá, kdo mnoho dělá, ale nedělá, co má dělat.“

(Luigi Comollo, spolupracovník sv. Jana Boska)

Ž	L	U	V	A	S	A	A	K	O	P	A	F	A
Í	I	N	U	A	L	K	O	N	O	A	R	A	F
N	Z	A	R	P	V	L	Č	V	Ě	P	R	H	L
Ě	R	I	O	Ý	O	A	A	P	T	Á	K	Y	A
L	N	K	R	CH	V	H	U	Í	T	S	Ě	T	Š
K	O	K	A	A	A	O	O	P	N	É	Ž	S	J
A	S	D	D	V	P	P	N	Z	Ř	L	B	U	R
Z	T	O	I	K	CH	O	CH	O	L	E	X	B	M
Á	P	K	O	A	O	M	J	H	L	T	V	R	Z
K	E	S	R	P	A	P	I	S	A	I	A	I	Í
L	O	T	E	A	CH	A	T	K	G	Č	S	D	S
O	U	R	H	Y	F	A	R	G	O	I	B	Ý	A
N	Y	I	L	P	O	N	O	Ř	O	V	Á	N	Í
M	A	K	L	É	Ř	I	I	S	Á	C	O	Ě	Š

ADAT – ALFA – ALKA – BIOGRAFY – BUSTY – CVIČITELÉ –
DÝNĚ – ETOL – FARAON – HEROIDA – CHAOS – CHOCHOL
– IDOL – INFARKT – JITRO – JUXTA – KLAUNI – KOPA –
KOVO – MAKLÉŘI – MUŽSTVO – OKOP – OPERY – PAPÁ –
PAPRSEK – PODAVAČ – POHOZ – POMPA – PONOŘOVÁNÍ
– POUPĚ – POVAHA – PRHA – PŘEVIS – PTÁK – PÝCHAVKA
– RUBL – SARIN – SHOZ – SILONOVÝ – SKRÝVKA – ŠTĚSTÍ
– TRIK – TVRZ – ZÁKLON – ZRNO – ŽINĚLKA – ŽLUVA

Řešením je jedna z červnových farních akcí, na kterou se všichni těšíme.

SMĚJEME SE S REDAKČNÍ RADOU

Tatínek povídá své dceři, která měla před těžkou zkouškou:

„Když neuděláš zkoušku za jedna, tak nejsi moje dcera.“

Po zkoušce přišla dcera domů a zavřela se do svého pokoje. Otec k ní přišel a ptá se: „Tak jak dopadla zkouška?“

A dcera mu odpoví: „A vy jste kdo?“

Paní učitelka se ptá Bertíka: „Kolik váží kuň?“

„No,“ uvažuje žák, „naše motorka váží něco okolo metráku a má pět koní...“

Mladý lékař se ptá staršího kolegy: „Řekněte, co je podle vašeho názoru nejdůležitější v našem povolání?“

„Zjistit, které jídlo má pacient nejraději.“

„A proč?“

„Abychom mu ho pak mohli zakázat.“

V hodině náboženství se katecheta ptá: „Jak zní čtvrté přikázání Desatera?“

Martina se přihlásí a odpoví: „Cti otce svého i matku svou, abys den sváteční světil.“

Děti v katolickém internátu čekají ukázněně ve frontě na sváčinu. Na jednom konci samoobslužného stolu je košík s jablky. Matka představená k němu položí cedulku se slovy:

„Každému jen jedno jablko. Ježíš se dívá!“

Na druhém konci stolu leží miska s tabulkami čokolády. Po chvíli se i vedle ní objeví cedulka, napsaná dětskou rukou:

„Každý si může brát, co hrdlo ráčí. Ježíš hlídá jablka!“

Policejní kontrola: „Tak, a bude se foukat, pane řidiči!“

„Ale s radostí,“ odpovídá řidič, „kdepak vás to bolí?“

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

Mše svatá v Hejčíně nebude **ve čtvrtek 16. června o slavnosti Těla a Krve Páně**. Pro celé město bude letos mše svatá v 18 hodin v katedrále sv. Václava.

Mše svatá v Hejčíně nebude také **ve čtvrtek 30. června o svátku Výročí posvěcení katedrály**. Zveme vás v tento den na mši svatou do katedrály v 17 hodin, která bude spojena s poděkováním otci arcibiskupovi Janu Graubnerovi za jeho službu arcidiecézi a s rozloučením se s ním.

Pravidelné adorace bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kostele. Adorace **v pátek 17. června** bude tichá do 20.15 hodin. Potom do 21 hodin bude prokládána recitací připravených modliteb – klanění, díkůvzdání, smírné odprošování, prosby (konkrétní úmysly věnované především potřebám farnosti).

Modlitby matek probíhají každé úterý od 18.30 do 19.15 hodin v kapli Panny Marie hejčínského kostela. Setkání jsou otevřená i dalším maminkám. Bližší informace vám může poskytnout Saša Šťastná, tel. 723 606 605.

V sakristii hejčínského kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých do konce roku 2022**.

Noc kostelů letos připadá na pátek 10. června. Kdo byste byli ochotni zapojit se do služby, pomoci s programem či s organizací, přihlaste se u Heleny Mikuškové.

První svaté přijímání dětí bude v Hejčíně v neděli 12. června při mši svaté v 10 hodin. Ke svatému přijímání by mělo poprvé přistoupit deset dětí. Zároveň bude mše svatá více zaměřena na rodiny s dětmi.

V neděli 12. června v 18 hodin bude v místnosti nad sakristií vzájemné **setkání synodálních skupinek s P. Gorazdem**, otevřené i ostatním farníkům.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude v pátek 17. června v 17.30 hodin.

Takzvaný **farní guláš** (setkání farnosti) se uskuteční v neděli 19. června po mši svaté v 10 hodin. Bezprostředně po mši svaté se společně vyfotíme na nové **foto farnosti**. Všechny vás srdečně zveme a zároveň prosíme, zapojte se každý svým obvyklým způsobem do organizace. A také, prosíme, přineste předem na faru nebo do sakristie dárky do tomboly a v den D pak buchtu do soutěže.

V neděli 19. června proběhne při bohoslužbách **farní spoření**.

V sobotu 25. června v 9.30 hodin bude v katedrále **kněžské svěcení**. Týž den **P. Josef Jančář** oslaví **45. výročí kněžství**. **Jáhenské svěcení** bude o týden dříve – v sobotu 18. června.

V neděli 26. června se uskuteční při bohoslužbách v Hejčíně potravinová sbírka **Krajíc chleba pro chudé**.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 30. června. Další pak ve čtvrtek 4. srpna.

Na pátek 1. července připadá **50. výročí kněžského svěcení otce biskupa Josefa Hrdličky**.

Mši svatou při **poutní slavnosti sv. Cyrila a Metoděje** v úterý 5. července v 17 hodin bude sloužit **P. Gabriel Malich OP**. Po

mši svaté bude v 18.30 hodin v místnosti nad sakristií přednáška s cyrilometodějskou tematikou doc. Mgr. Miroslava Vepřka, Ph.D.: *Za co se modlili a z čeho se vyznávali naši předkové – nad staroslověnskými paraliturgickými památkami českého původu.*

Letošní cyklopout' se bude konat od pátku 22. do úterý 26. července po trase: Olomouc – Písařov – Hora Matky Boží u Králík – Klášterec nad Orlicí (Anička Tomanová) – Neratov – Koclířov – Olomouc. Bližší informace a přihlášky: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

Letní příměstský tábor v hejčínské farnosti **pro děti od 7 do 13 let** se uskuteční v týdnu od 1. do 5. srpna. Přihlášky jsou v kostele vzadu na stolečku. Prosíme rodiče o jejich vyplnění a odevzdání v sakristii nebo na faře – do poštovní schránky. K přihlášení na tábor můžete použít také e-mail: *farni.tabor.hejcin@seznam.cz*.

Celostátní setkání mládeže (pro mladé lidi od 16 do 26 let) se koná od 9. do 14. srpna v Hradci Králové. Více informací najdete na <https://celostatnisetkanimladeze.cz>.

Chlapi sobě jsou plánováni v termínu pátek 14. října až neděle 16. října ve Vysokých Žibřidovicích. Pojede s námi P. Gorazd, který zvolil téma víkendu: *Přátelství*. Přihlášky a případné dotazy: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Noc kostelů připadá letos na pátek 10. června. Na poradě pastorační rady farnosti jsme pro letošek zvolili téma: Svatý Florián. Uskuteční se při ní: *Programy s pevně stanoveným časem* – v 19.30 hodin koncert skupiny Alibaba v kostele • ve 20.30 hodin písně chval a modlitba za obec. *Průběžné programy* – pokladová hra pro děti • prohlídka věže, hodin, zvonů, kůru • nabídka pexes a tiskovin • list pro dospělé o sv. Floriánovi.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 12. června, kdy přistoupí poprvé ke svatému přijímání Tobiáš Svozil. Po mši svaté bude agapé.

V neděli 19. června bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu**.

Oslava výročí posvěcení kostela bude v neděli 26. června. Do mše svaté budou vloženy rytmické písně a po mši svaté bude agapé. Focení farnosti letos nebude, bylo vloni.

Pobožnost u kapličky Navštívení Panny Marie v Chomoutově se bude konat v neděli 3. července v 15 hodin.

* * *

KŘELOV:

Noc kostelů letos bude v pátek 10. června.

V neděli 12. června **o slavnosti Nejsvětější Trojice** bude **poutní mše svatá** v 9 hodin **v kapli v Břuchotíně**. Tato mimořádná událost se koná pouze jedenkrát v roce. Sraz poutníků je v 8 hodin u kostela v Křelově na Lipovém náměstí. Do kaple v Břuchotíně je to pohodlnou cestou cca 2 km. Nenechte si ujít slavné Břuchotínské hody.

Ve čtvrtek 16. června **o slavnosti Těla a Krve Páně** bude v kostele v Křelově mše svatá v 18.30 hodin.

V neděli 19. června v 9 hodin bude **mše svatá pro děti** a po ní bude **farní kafe**.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,

tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2022.

Příští číslo: 3. července 2022, redakční uzávěrka: 22. června 2022.